

HİKAYE HARİTASI

ÇİÇEK

Annem, okuryazar değildi. Ama ince duygulu, sağduyusu olan bir kadındı. Bütün anneler, dünyanın en iyi kadınlarıdır. Annem de benim annem olduğu için dünyanın en iyi kadını ve annesiydi.

Bir gün bahçeden çiçek koparıp anneme getirmiştım. Annem de çok sevinip:

--Hadi biraz daha çiçek koparalım, dedi.

Bahçeye çıktık. Bana bir çiçek gösterdi.

--Bak, dedi, ne güzel çiçek. Bu çiçekler de canlı, onların da canı var. Kopardırsak ölür zavallıcıklar. Dalında daha güzel duruyor. Bardaktaki suda bu kadar güzel durmaz ki.

Her çiçeğin başında bana:

--Kıyabiliyorsan kopar istersen, dedi.

Güzel olan neyi öğrendiysem hepsini anneme borçluyum.

Karakterler :

Yer:

Hikaye adı:

Zaman:

Olay:

